

Θα συγκεντρώνετε το νου σας στην καρδιά, τους λείι, εκεί που φυλάτε την αγάπη σας για το Θεό ...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Θα συγκεντρώνετε το νου σας στην καρδιά, τους λείι, εκεί που φυλάτε την αγάπη σας για το Θεό, στην πιο βαθιά γωνίτσα της, και δε θα τον αφήνετε να σκορπά κατά δω και κατά κει, στα πράματα του κόσμου, κι εντέλει να παρασέρνεται από τα πράματα του κόσμου. Όταν το καταφέρετε αυτό, ο νους σας θα φέρει και τη θέληση σας στη γωνίτσα που φυλάτε την αγάπη σας για το Θεό. Και τότε δε θα θέλετε τίποτε άλλο. Γιατί η θέληση σας κι η αγάπη σας για το Θεό θα ενωθούν, θα γίνουν ένα. Και καμιά χαρά, από αυτές που μας δίνουν τα πράγματα του κόσμου δε θα σας ενδιαφέρει πια. Κανένα από τα πράγματα του κόσμου δε θα σας δίνει χαρά. Μόνο η αγάπη σας για το Θεό. Κι έτσι ο νους σας μόνο στο Θεό θα κατευθύνεται. Γιατί μόνο αυτή η κίνηση θα γεμίζει την καρδιά σας με χαρά.

~~~~~

«Όταν ο νους αναχωρήσει από τα πράγματα του κόσμου, που μας περιτριγυρίζουν, και υψωθεί πάνω από τα καθημερινά, που τον απασχολούν, σκύψει κατόπι μέσα στον κόσμο της καρδιάς, τότε θα δει, σαν μέσα σε καθρέφτη, όλη την ασκήμια της ψυχής, εξαιτίας της περιπλάνησης της στον κόσμο της αμαρτίας, και θα κλάψει. Θα κλάψει για τούτη την ασκήμια. Μα ακριβώς αυτά τα δάκρυα θα λούσουν την ψυχή και θα την καθαρίσουν. Λουσμένη και πεντακάθαρη η ψυχή δε θ' ασχολείται πια με τα πράγματα του κόσμου. Τα πράγματα του κόσμου δε θα την αγγίζουν, κι ο νους μπορεί να μπει μες στο ναό της και να προσεύχεται στον Πατέρα μυστικά. Ο Θεός που τον ακούει, του αντιγυρίζει ως δώρο την ειρήνη, δώρο πολύτιμο, γιατί τη διώχνουνε συνήθως οι πονηροί λογισμοί. Αυτή η ειρήνη αποτελεί την προϋπόθεση για τις θεολογικότερες αρετές, που θα κατακλύσουν στη συνέχεια την

ψυχή. Κι αυτές είναι η πίστη, είναι η ελπίδα, είναι η αγάπη. Τέλος ο νους, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, που θα γεμίσει και αυτό την ψυχή μένα τρόπο άρρητο, όπου η συμμετοχή του μονάχου παύει πια να είναι αναγνωρίσιμη, ανέρχεται προς το Θεό κι ακούει άρρητα ρήματα, βλέπει τα αθέατα και κατέχεται από θαυμασμό, ο οποίος αποκτά απίστευτη διάρκεια. Ο άνθρωπος γίνεται τότε άγγελος του Θεού στη γη. Εντός του ανακαλύπτει άλλον ουρανό και άλλον ήλιο. Ανακαλύπτει τη νοητή σιγή».

απόσπασμα από το βιβλίο της ΖΩΗΣ ΚΑΝΑΒΑ

Με την προσευχή και το κοντύλι

Γρηγόριος ο Παλαμάς : Μυθιστορηματική βιογραφία

Εκδόσεις: ΑΣΤΗΡ

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr